JAARGANG No. 7821 DINSDAG 21 MAART 1950 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

Agent Curacao
WITCOM Tel. 1991

TAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Agent Aruba
Mario S. Arends

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ 1.—, ƒ 1.25 en ƒ 2.— per cm. kolomlengte.

Hoofdred.: Ad. Versney
Uitgave van de N.V. Paulusdrukkerij, te Willemstad, Curaçao
Adres: Redactie en Administratie: Consciëntiesteeg 27 — 29
Postbus no. 80, tel Administratie 3550. Redactie 3858

Agent voor Aruba, Oranjestad, Arturo M. Arends, Korteweg, postbus 19; voor Aruba San Nicolas. G. D. Hofstee. Bankiers Hollandse Bank Unie, N.V. Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao.

U.S.A. eist heropening Britse markten voor Amerikaanse olie

Belgische Havenarbeiders waarschuwen met een staking

Engeland doet vergeefse poging om communistisch China in de V.N. te krijgen

U.S.A. — OLIE — ENGELAND

New York. — De „Journal of Commerce" verneemt uit Washington, dat de Amerikaanse regering een nota aan Engeland heeft opgesteld, waarin heropening van de Britse markten voor Amerikaanse olie wordt geëist. Volgens dit blad hebben vertegenwoordigers van de Amerikaanse olie-maatschappijen vorige week op het departement van buitenlandse zaken te Washington inzage van deze nota gekregen, welke zij voorlopig goedkeurden.

GOEBITSJEF NAAR ZIJN LAND TERUG

New York. — Valentin Goebitsjef, die schuldig is bevonden aan spionnage, is gisteren uit de Verenigde Staten naar de Sovjet-Unie vertrokken. Goebitsjef nam een televisie-apparaat mee. Toen een ambtenaar verwonderd vroeg, of er in Rusland ook televisie was, riep Goebitsjef „De Russen hebben er televisie uitgevonden."

POOLS VERZOEK AAN DE U.S.A.

Washington. — Polen heeft aan de Verenigde Staten verzocht om inkrimping van de militaire en luchtvaartstaf te Warschau, aldus deelde het ministerie van buitenlandse zaken mede. Een woordvoerder verklaarde dat de Poolse nota, waarin het verzoek werd gedaan, mild van toon was.

KERKELIJKE TOESTAND IN TSJECHOSLOWAKIJE

Vaticaanstad. — Mgr. De Liva, voormalig zaakgelastigde van de pauselijke nuntius in Tsjechoslowakije, verklaarde in Vaticaanstad, dat aartsbisschop Beran van Praag en de R.K. bisschoppen sterk en vol vertrouwen zijn. Zij zullen het martelaarschap verkiezen boven toegeven aan de onrechtvaardige eisen van de Tsjechoslowaakse regering, aldus de prelaat, die er aan toevoegde, dat bijna 300 Tsjechoslowaakse priesters gevangen genomen zijn.

DE EED VAN TROUW

Praag. — De hoogste Tsjechoslowaakse geestelijke dignitarissen hebben in handen van premier Zapotocky de eed van trouw afgelegd met uitzondering van de r.k. bisschoppen, zo meldt het Tsjechoslowaakse nieuwsbureau Ceteka. Deze eed van trouw werd o.m. afgelegd door een rabbijn der Joodse gemeenschap, de super-intendent der methodisten, twee bisschoppen van de Grieks-orthodoxe kerk, enz.

NATIONALISATIE VAN HET GRONDBEZIT DER KERKEN

Warschau. — Het Poolse parlement heeft gisteren een wetsontwerp aangenomen, strekkende tot nationalisatie van het grondbezit van de kerken.

DE BELGISCHE KONINGSQUAESTIE

Brussel. — In politieke kringen te Brussel is men van mening dat Eyskens zal proberen een nieuwe katholiek-liberale regering te vormen. Enkele liberale ministers, die te erg gebonden zijn aan de anti-koningsgezinde houding van hun federatie, zouden volgens deze kringen worden vervangen door Vlaamse liberalen. In dit verband worden de namen genoemd van Julius Hoste en de afgevaardigde Sabbe. De katholieken verhelen niet dat de regeringscrisis enigszins een verrassing is geweest en enkele Vlaamse bladen zijn erg kwaad wegens de houding der liberale ministers. De Nieuwe Gids schrijft „Op het moment dat het Belgische volk duidelijk heeft blijk gegeven dat het wenste dat aan de koning zijn prerogatieven zouden worden hersteld, zou het redelijk geweest zijn te verwachten, dat elke minister, die zich van zijn verantwoordelijkheid bewust is, het zijn plicht zou achten op zijn post te blijven." Een der katholieke bladen zegt „Het beeld dat enkele katholieke politici te zien geven is niet fraai. Het is blijkbaar voor deze heren van minder belang te weten of Leopold terugkeert dan wel wie minister-president zal worden en wie een ministerpost zal krijgen." Het blad is van oordeel dat slechts een regering, die het parlement in gezamenlijke zitting zal bijeenroepen, die wet en orde handhaaft en die koning Leopold doet terugkeren, een democratische regering is.

DE STAKINGEN IN BELGIE

Brussel. — Gisteren zijn 128 zeeschepen opgehouden, doordat meer dan 20.000 havenarbeiders voor 24 uur het werk hadden neergelegd als een waarschuwing tegen de terugkeer van Koning Leopold. In vier grote Brusselse fabrieken werd volledig of gedeeltelijk gestaakt. De kwart millioen Waalse arbeiders, die de vorige week Vrijdag en Zaterdag hebben gestaakt, verschenen gisteren weer op het werk.

BLIKSEMSTAKING IN MILAAN

Rome — In Milaan is een bliksem-staking uitgebroken als protest tegen het regeringsbesluit tot een verbod van politieke demonstraties in de onrustige gebieden. De staking volgt op een week-end van botsingen tussen neo-fascisten en communisten, waarbij 30 personen werden gewond. Het stakingsbevel ging van mond tot mond in de fabrieken en kantoren. De trams stonden een voor een stil en de arbeiders sloten zich aan bij de optocht naar het centrum van de stad, waarbij rode banieren werden meegedragen. In Rome is een spoedvergadering gehouden van het communistische bestuur van het Verbond van Vakverenigingen, daar men de maatregel beschouwdt als meer gericht te zijn tegen de communisten dan tegen de neo-fascisten. Het bestuur beraamt een tegenactie. Het regeringsbesluit geeft de prefecten de bevoegdheid politieke demonstraties voor drie maanden te verbieden in gebieden, waar zich botsing tussen extremisten hebben voorgedaan.

ENGELAND — COMMUNISTISCH CHINA

Lake Success. — In Britse kringen te Lake Success wordt verklaard, dat Engeland een vergeefse poging heeft gedaan om de impasse in de Veiligheidsraad over de vertegenwoordiging van China te doorbreken. Na overleg met de Amerikaanse afgevaardigde heeft de Britse vertegenwoordiger de afgevaardigden van Ecuador, Egypte en Cuba verzocht de toelating van de vertegenwoordiger van het communistische China in de Raad te steunen zonder eerst de regering van Peking te erkennen. Geen van deze drie landen was bereid op het Britse voorstel in te gaan.

VIETNAMESE STUDENTEN IN STAKING

Saigon. — Naar aanleiding van de relletjes, die Zondag te Saigon hebben plaats gehad, zijn de Vietnamese studenten in staking gegaan. Bij de onlusten zijn twee studenten omgekomen. De Amerikaanse torpedobootjagers „Stickwell" en „Anderson" zijn na een verblijf van vier dagen in de haven van Saigon vertrokken. De regering van Vietnam heeft alle dagbladen een verschijningsverbod voor veertien dagen opgelegd.

VERANDERINGEN BIJ HET VATICAAN

Vaticaanstad. — Volgens een mededeling uit gewoonlijk betrouwbare bronnen is het mogelijk, dat de Paus in Mei een triumviraat van drie nieuwe kardinalen zal benoemen, dat onder leiding van de Paus aan het hoofd zou komen te staan van het interne bestuur van de kerk zowel als van de buitenlandse betrekkingen van het Vaticaan.

Volgens de aangehaalde berichten bestaat de mogelijkheid, dat drie nieuwe kardinalen op een speciaal consistorie in Mei a.s. door de Paus worden gecreëerd. Waarschijnlijk in December zou dan een groot consistorie worden gehouden, waarop nog een dertiental kardinalen zou worden gecreëerd ter aanvulling van de vacante plaatsen in het college. Men verwacht, dat de meeste van de nieuwe kardinalen niet-Italianen zullen zijn. Verder neemt men aan, dat de Paus in het volgend jaar het college van kardinalen zal uitbreiden van zeventig tot honderd leden.

Dit zou de mogelijkheid scheppen tot een ruimere vertegenwoordiging in het college van niet-Europese landen.

STAKING IN BUENOS AIRES

Buenos Aires. — In Buenos Aires is gisteren een staking van havenarbeiders uitgebroken, waardoor op veertien na alle 103 buitenlandse schepen in de haven worden opgehouden. De havenarbeiders verklaarden, dat de staking, welke aan hun looneisen kracht moet bijzetten, tot Woensdagavond zal duren.

MET PINKSTEREN IN BERLIJN

Berlijn. — Met Pinksteren zullen de Westelijke geallieerden voldoende troepen in West-Berlijn hebben om het hoofd te kunnen bieden aan eventuele ongeregeldheden tengevolge van de Pinkstermars der onder communistische leiding staande vrije Duitse jeugd, aldus verklaarde de Amerikaanse Hoge Commissaris McCloy gisteren.

Hij zeide te hopen, dat de troepen niet zullen moeten optreden.

STALIN EN DE HONKBAL

Wichita. — Het Amerikaanse nationale honkbalcongres heeft Stalin verzocht toe te stemmen in de uitwisseling van honkbalploegen om bij te dragen tot het „niet heter worden van de koude oorlog." Men heeft Stalin verzocht twee honkbalploegen naar Amerika te zenden, waarop een Amerikaanse en een andere Westerse kampioensploeg naar de Sovjet-Unie zouden vertrekken. Afschrift van de betreffende brief is aan Truman gezonden.

HOE IS HET MOGELIJK?

Rome. — Giovanni Mancini, een concierge te Rome, heeft een beloning van anderhalf millioen lire voor het terugbezorgen van een actetas met 16 millioen lire van de hand gewezen. Hij zeide, dat geld te veel zorgen geeft.

SABOTAGEPROCES IN PRAAG

Praag. — Blijkens berichten in de Tsjechoslowaakse pers is gisteren een proces begonnen tegen 16 personen, die er van beschuldigd worden in dienst van de Amerikaanse, Vaticaanse en Franse inlichtingendiensten spionnage, sabotage en terroristische activiteit bedreven te hebben. De voornaamste beklaagde is een Katholieke priester.

SPIONNAGEPROCES IN SOFIA

Sofia. — Te Sofia is gisteren een proces begonnen tegen 24 Joegoslaven en Bulgaren, die worden beschuldigd van spionnage en subversieve activiteit. Volgens het Bulgaarse persbureau hadden zij het vorig jaar September op de dag van de bevrijding van Bulgarije het mausoleum van Dimitrof willen opblazen, waarbij zij er op rekenden, dat de Sovjet-maarschalk Woroslijof en de gehele Bulgaarse regering om het leven zouden komen.

PROEVEN MET DE WATERSTOFBOM

Washington. — Een Franse correspondent te Washington zegt uit doorgaans goed ingelichte kringen te hebben vernomen, dat Amerikaanse deskundigen in April op de atol Eniwetok in de Stille Oceaan proefnemingen zullen doen met de waterstofbom. De waterstofbom zou ongeveer vijftigmaal zo sterk zijn als de atoombommen, die thans in de Verenigde Staten worden geproduceerd.

SUPERFORTEN NAAR ENGELAND

Washington. — De eerste vier van ongeveer 75 superforten zijn gisteren uit de Verenigde Staten naar Engeland vertrokken. De levering geschiedt op grond van het program voor wapenhulp aan de geallieerde landen.

14 APRIL PANAMERIKAANSE DAG

Washington. — President Truman heeft gisteren verklaard, dat 14 April voortaan zal worden gevierd als Pan-Amerikaanse dag. Dit jaar valt deze dag samen met de 60ste verjaardag van de stichting van de Pan-Amerikaanse Unie, thans Organisatie van Amerikaanse Staten genaamd.

DE SCHRIJVER DER TARZANBOEKEN OVERLEDEN

New York. — De schrijver van de bekende Tarzan-boeken Burroughs is Zondag overleden. De schrijver, die in Chicago was geboren, werd 74 jaar. Meer dan 36 jaar schreef hij zijn Tarzanromans waardoor hij multi-millionnair is geworden. Zijn eerste roman „Tarzan van de apen" werd in 1914 uitgegeven. Burroughs, die zijn eerste Tarzanroman met behulp van Stanleys „In darkest Africa" schreef, is nooit in Afrika geweest.

Federatie of Antillensplitsing

De Brits West Indische Pers put zich uit in lange beschouwingen over het rapport van de „standing closer" beweging, waarin op spoedige federatie van alle Brits Caraibische gebieden, met inbegrip van Brits Guyana doch met uitzondering van de Bahamaeilanden, wordt aangedrongen.

In vele kringen wordt bijval geuit, doch er zijn ook stemmen, die een critisch geluid laten horen, niet zozeer ten aanzien van de federatie gedachte, als wel met betrekking tot de organisatie van het parlement waarin de aanbevelingen voor een door de gouverneur geheel te benoemen Senaat, ons inziens terecht de aandacht hebben getrokken van de kampioenen der autonomie gedachte op de zustereilanden onder Britse vlag.

Het sterkste argument pro-federatie, dat steeds weer opklinkt, is het geloof, dat federatie, samenbinding van economische eenheden tot economische stabilisatie zal leiden, tot een economisch gezonden positie, ja, een positie, die zelfvoorziening, autarkie, op velerlei gebied althans, mogelijk zou maken. En de grondslag van deze betogen zijn steeds conclusies, die elk verstandig objectief beschouwer zal moeten maken: een gezonde stabiele economie is DE basis voor politieke zelfstandigheid en niet omgekeerd, zoals bepaalde democraten prediken.

Een enkele beschouwing is echter ook tegen, of beter niet duidelijk pro-federatie en vraagt zich eerst af of federatie wel mogelijk is.

De grote meerderheid echter van het drie millioenenblok, dat aldus zo zou kunnen ontstaan, ziet de voordelen van unie duidelijk voor ogen.

Interessant is het op te merken, dat de bezwaren van Brits Guyana in bepaalde bladen werden toegeschreven aan een zekere vrees van de aldaar een belangrijke machtspositie innemende Hindustani.

Het stemt ons des te droeviger de lange artikelen van doktoor, waar niet *tegen* maar *voor* de „insularity" wordt gepleit, om een woord van onze Britse Caraibische collegae over te nemen. Een „insularity", die iets weg lijkt te hebben van „atoomsplitsing", wanneer men bedenkt hoe klein het aantal inwoners der Nederlandse Antillen totaal is. Meent men werkelijk, dat door deze Antillensplitsing der eilanden heilzame energie vrij zal komen of moeten wij vrezen voor een explosie, die een lange nasleep van politieke en vooral sociaal-economische „radio-activiteit" zal hebben?

Nog is het niet te laat, nog heeft de coalitie de bom niet tot ontploffing kunnen brengen. Maar het gevaar blijft bestaan, dat de Nederlandse Antillen in een wereld, die zich alom bezint op federatie, een aansluiting (Benelux, Brits Caraibische Unie) uiteen scheuren tot een handjevol eilandjes, dat te laat de woorden „Eendracht Maakt Macht" op juiste waarde weet te taxeren.

VOLKSGEZONDHEID OP ARUBA

Een sanatorium voor T.B.C. patienten

Tehuis voor Ouden van Dagen noodzakelijk

Een van de voornaamste plaatsen in de samenleving bekleedt de volksgezondheid. In ieder land wordt er dan ook met hart en ziel aan de volksgezondheid gewerkt. Allerlei instanties werken hieraan, mede. Wij hebben de Gezondheidsdienst, Wit - Gele Kruis en vele andere instellingen, die zich op dit gebied nuttig maken.

Voor Aruba is de Gezondheidsdienst de dienst voor de volksgezondheid en wij zijn er in geslaagd dank zij de medewerking van Dr. J. R. Arends, oud CAB-lid en thans Hoofd der Gezondheidsdienst Aruba, enige gegevens over deze dienst te verzamelen. Gegevens, die ons tonen, dat er ook hier hard gewerkt wordt aan het algemeen Arubaans belang.

De eerste verheugende mededeling was wel, dat op Aruba de T.B.C. bestrijding intensiever ter hand zal worden genomen. Er zijn plannen voor de oprichting van een modern sanatorium, dat zal verrijzen op de Weg naar San Nicolaas, aan de Zuidkant voor de Rooi Barcadera, op de begroting 1950 is hier voor reeds f. 75.000,— uitgetrokken, zodat men nu reeds met de bouw kan beginnen. De rest van het geld wordt op de begroting 1951 geplaatst, hetgeen eveneens wel zal worden aangenomen, aangezien wij mogen veronderstellen dat de heren Statenleden het nut van zulk een instelling wel inzien. Het sanatorium zal een accomodatie van 30 bedden hebben.

Het volgende goede nieuws was dat men bij het Lago Sportpark te San Nicolaas een polikliniek aan het bouwen is, die binnen zeer korte tijd klaar zal zijn. Hierdoor zal het mogelijk worden, dat de mensen niet meer zo ver behoeven te gaan, aangezien de doktoren en vroedvrouw daar dan hun spreekuren zullen houden.

Het laatste nieuws was, dat binnen zeer korte tijd een schoolarts uit Nederland verwacht wordt. Dit zal met zich medebrengen, dat in de toekomst deze arts er alleen voor de scholen is. Tevens ligt het in de bedoeling om alle kinderen in de toekomst te laten door lichten. Plannen, die niet alleen wij, maar ook ouders en opvoeders zullen toejuichen.

Dan zijn er enige dingen, die niet goed gaan op Aruba. Zaken, waarin naar onze mening wel spoedig enige veranderingen dient te komen.

Op de eerste plaats de gebrekkige oude mannen en vrouwen. Aruba heeft *niet* in de *toekomst* maar *nu* een Tehuis nodig voor gebrekkigen en Ouden van Dagen. De toestand thans is ondragelijk. Het komt minstens 4 of 5 keer per maand voor dat er door oude mensen die gebrekkig zijn en geheel alleen, het verzoek wordt gericht om in het ziekenhuis te worden opgenomen. Iets wat onmogelijk is wegens de accomodatie van ons ziekenhuis. Er is reeds meer dan eens verzocht aan Curaçao om enige mensen op te nemen in Habaai het „Ouden van Dagen Gesticht" te Curaçao. Helaas bleek dit niet mogelijk, daar ook Curaçao met plaats gebrek te kampen heeft. Wij willen in deze richting een suggestie doen. Is het niet mogelijk dat men de handen ineen slaat, en dat er zo vlug mogelijk op Aruba een dergelijk huis komt? Wij zijn ervan overtuigd — en ieder op Aruba zal dit onderstrepen, — dat wij zulk een inrichting nodig hebben. Over het San Pedro hospitaal behoeven wij niet veel te zeggen. Wij geloven niet, dat er ooit een bed leeg is in het ziekenhuis, maar ook de wachtlijst is nooit leeg. Aruba heeft binnen de kortst mogelijke tijd een ziekenhuis nodig. Wij weten dat er plannen bestaan. Wil men San Pedro vergroten, oké; wil men een nieuw ziekenhuis oké, maar laat ons dan niet praten, maar doen; daarmede alleen is Aruba geholpen. Een groter ziekenhuis hebben wij in de toekomst toch zeker nodig.

Een ander belangrijk punt is de riolering. Men is reeds begonnen met de riolering. Een geweldige vooruitgang, die de hygiënische toestanden zullen bevorderen. Wij hopen, dat men hard aan deze riolering blijft werken en dat deze binnen zeer korte tijd voor 100% wordt afgewerkt.

En tot slot een ander punt. Een punt, dat wij onder de aandacht van ons CAB willen brengen en dat zeker de moeite is het eens te bestuderen.

De Gezondheidsdienst op Aruba en ook op Curaçao tobt erg met de hygiëne van oudere huizen. Hier zijn meestal totaal geen hygiënische voorzieningen en de Gezondheidsdiensten kunnen hier totaal niets doen, daar ze eigenaren van deze huizen niet kunnen dwingen, om sanitair e.d. te plaatsen of bij te bouwen. Onze wet voorziet daar niet in. Wanneer hiervoor een bepaling zou worden gemaakt, dan zou dit zeker tot de hygiëne van ons volk bijdragen.

Wij vertrouwen U met bovenstaande een korte uiteenzetting te hebben gegeven van onze gezondheidsdienst en wij hopen aan de ene kant dat de nieuwe plannen door een ieder zullen worden gesteund en aan de andere kant dat de plannen, die zeker uitgevoerd en verwezenlijkt moeten worden door de betrokken personen en instanties met aandacht zullen worden bestudeerd en gevolgd zullen worden door daden. Daarmede alleen is het belang van de volksgezondheid van U, Uw gezin en allen in onze Arubaanse samenleving gediend.

Curieuze tentoonstelling

In het verslag van de Werkman-tentoonstelling werd gisteren gesproken van een curieuze tentoonstelling. Formuleren wij op verzoek der redactie enige gedachten naar aanleiding van deze expositie, dan moet ons al meteen van het hart, dat we niet weten of we het uitgestalde schilderijen moeten noemen, daar Werkmans techniek geheel afwijkt van de manier waarop schilders hun doeken plegen te bewerken. Hij werkte immers met drukrollen, schablonen en letterzetsel-materiaal, waarvan hij het zelfs bestond, om, als dat pas gaf, ook de achterkant van het korps te gebruiken.

Noemen wij de inderdaad keurig en met smaak achter geslepen glas uitgestalde voorstellingen echter „schilderijen". Deze schilderijen zelf wijken ook al weer in zoverre af van wat gewoonlijk hieronder verstaan wordt, dat ze vaak niets voorstellen. In zijn openingswoord gewaagde dr. Engels van andere schilders als Van Gogh en Mondriaan, en hij verwachtte, dat Werkman in de Verenigde Staten een even roemrijke tocht zou maken als genen. Maar plaatst hij Werkmans schilderijen dus in de klasse-Van Gogh en Mondriaan, dan valt toch een kenmerkend verschil op, nl. dat Van Gogh meer bij het voorstelbare bleef en dat met name het geestelijk element zulk een rol bij hem speelde, en dat Mondriaan inderdaad ook wel voorstellingsloze schilderijen maakte maar dat zijn vlakverdeling dan juist het rhythmische nastreefde. Bij Werkman mist men beide.

Natuurlijk zullen alleen de dommen louter gelachen hebben bij het zien van Werkmans schilderijen. Dom is het inderdaad om schilderijen af te keuren, omdat ze niets voorstellen of omdat ze wel iets voorstellen maar dat op een manier doen die afwijkt van de gebruikelijke.

Zelfs kan er van mening geschild worden over de vraag, of iets mooi is of lelijk en wat de een dan zus vindt mag de ander toch met evenveel recht zó vinden. Toch lijkt het ons, dat er bepaalde criteria bestaan, waaraan alles heeft te voldoen. Er mag nog zo'n verschil bestaan tussen Mantegna en Van Gogh, beider doeken voldoen aan bepaalde criteria, die doeken tot schilderijen van klassieke waarde maken. Namelijk dat in het kunstgewrocht de persoon van de maker iets van zijn eigen scheppingsbesef heeft weten neer te leggen. En het moet ons van het hart, dat dit na-scheppen van de schepping zelve, welke de taak des kunstenaars is, bij het gegoochel met de achter- en voorkanten van houten letters maar heel matig tot uiting komt. Op onze witte vensterbank staat een telefoon en de goede Carel Willemse houde het ons ten goede, maar de rubberpootjes onder het toestel geven altijd af, zodat door de voortdurende verplaatsing van het ding inmiddels een oneindig aantal kringetjes op onze blanke vensterbank is komen te staan. Nu zal toch wel geen sterveling het in zijn hoofd halen dit een schilderij te noemen, ook al lijkt het nog zo aardig.

Om via een schilderij iets van het eigen zieleleven uit te beelden, heeft elke schilder uit zijn methode Naast de oude manier met een penseel, bestaan er andere wijzen om de verf op het doek te brengen. In principe hebben wij er niets tegen, dat iemand het ook eens met rollen en met letterkorpsen beproeft, maar het resultaat, zoals Werkman dit opleverde, aanvaarden wij niet. Wij zien er geen *mens* achter. Dus: òf de techniek faalde en letterkorpsen blijken niet te deugen voor het vastleggen van iemands zielsimpressies op het doek of papier, òf de persoon in kwestie zelf had een onvoldoende scheppingsvermogen.

Welke van deze twee het geval is bij de heer Werkman is natuurlijk moeilijk te beoordelen. Dan zou men veeleer ook eens een schilderij van Werkman moeten zien, dat op een normale manier tot stand gekomen was. En normale schilderijen zijn er van Werkman niet.

Wij hoorden de heer Engels over Mondriaan spreken. Mondriaan is onze smaak niet, maar zijn principe om tot de simpelste oervorm terug te gaan en te abstraheren tot er alleen horizontale en verticale streepjes overblijven, deed hij toch om een geestelijk principe, nl. de rust, uit te beelden. Daarom was hij kunstenaar. Zoals ook de heer Rietveld, die hier kort geleden was, een principe van een zakelijk-nuchtere bouwstijl introduceerde en door de rijkdom van zijn geest, daar leven in wist te brengen en kunstenaar bleek te zijn.

Dit missen wij bij Werkman. Zegt de heer Jaffé in het prachtig uitgegeven Werkman-album (dat voor 5 gld. aan de kiosk in de Museum-tuin te koop is) dat lijn en kleur een taal spreken en dat een bepaalde voorstelling voor een schilderij evenmin nodig is als voor een karpet, dan heeft hij ten dele wel gelijk. Een fraaie figuur, een ornament zonder verdere betekenis, kan mooi zijn. Wat de kleur betreft, geloven wij, dat de heer Werkman inderdaad weet zich tot zijn kijkers te richten. Werkmans schilderijen zijn wellicht mooi, als men ze en *bloc* bekijkt en bij het betreden van de schilderijenzaal er meteen twintig tegelijk ziet. De kleuren zijn dan frappant. Dat hij beschikte over een goede, soms echter ietwat brutale smaak voor tinten, staat wel vast. Doch het gevoel voor goede kleurenverdeling en combinatie maakt iemand nog niet tot kunstschilder. Vanzelfsprekend had de heer Werkman, die feestelijk al weer tot een verouderde school behoort, het recht het geziene uit te beelden, zoals hij dat zag. Meestal maken die uitbeeldingen echter een zeldzaam houterige indruk „Knielend paard" al zijn er enkele aanwijzingen dat Werkman toch wel wat leven („Ruiters in het park"), wat spontaneïteit van lijn („Vogels") wist te bereiken. Heel vreemd is daarentegen „Paarse Vrouw op het balkon", waar het logge lijf van een violette reuzin op een schriel latjeswerk staat, terwijl achter het huis nog zo'n paarse kolos staat te kijken.

Schilder- en typografiekunst hebben elk haar terrein. Wij geloven, dat wat de „drukkerschilder" aan smoutzetsel leverde, een klap in het aangezicht van elke behoorlijke typograaf is.

De waarde van deze tentoonstelling is vermoedelijk problematisch. Men kan er over redetwisten, of het nut heeft, dat deze kunst ook eens op Curaçao gezien wordt. Er zijn argumenten pro en contra aan te voeren, doch wij geloven dat deze tentoonstelling waarvan het zeker goed is dat „men" er eens kennis neemt, heel weinig, en misschien zelfs niets tot het Curaçaose publiek heeft te zeggen. Ons Curaçaose volk heeft in de eerste plaats een veel meer zuidelijke inslag dan de mentaliteit, waaruit de zg. abstracte kunst geboren werd. Ons Curaçaose volk heeft ook een andere geestelijke ontwikkeling meegemaakt dan die welke ten grondslag ligt aan kunst als van Werkman.

Joh. Hartog.

CURACAO

HET MIDDAGSCHOT KLINKE.

De voor 1947, 1948 en 1949 toegestane bedragen zijn ongebruikt gebleven, enerzijds omdat in de restauratie van de muur van het Waterfort vertraging ontstond, anderzijds omdat de voor de batterij benodigde munitie niet te verkrijgen was. De batterij is intussen opgesteld en de vereiste munitie is thans beschikbaar. Het ligt in de bedoeling binnenkort het dagelijkse middagschot weer in ere te herstellen. Voorts zullen in den vervolge de schoten ter gelegenheid van verjaardagen van de leden van het Koninklijk Huis, opening van de Staten, bezoek van vreemde oorlogsbodems weder gegeven worden.

ANP LEVERT NIEUWS ABONNEMENTEN.

Gelijk bekend, heeft het Persbureau Aneta zich per 1 Juli jl. uit de nieuwsvoorziening ten aanzien van de Nederlandse Antillen teruggetrokken en is deze overgenomen door het Algemeen Nederlands Persbureau (A.N.P.), van welk bureau een Vertegenwoordiger op Curaçao is gevestigd. De bijdrage aan Aneta is derhalve per 1 Juli 1949 komen te vervallen. De Staten vonden goed— zonder zich nochtans voor het jaar 1950 te willen binden — de oorspronkelijk voor dit persbureau geraamde subsidie voor het tweede halfjaar 1949, verhoogd met f. 562,—, te bestemmen voor het Algemeen Nederlands Persbureau, dat daarvoor tien abonnementen op zijn nieuwsvoorziening zal hebben te leveren .(M.v.A.).

C.S.C. BILJARTCONCOURS.

Uitslagen wedstrijden van gisteravond luidden:

„Centro" *„Politie"*

M. Marquez 0—1 v.d. Zande; M. Pikeur 1—0 Bugter; S. Cardoze 1—0 de la Mar; J. Lenderbor 0—1 Hoefnagel.

Stand: 10—10.

Wedstrijden voor hedenavond: L. Eustatius vs Jongerden; D. Sterling vs Kerkwijk; C. D. Jesurun vs Koeiman; W. Klooster vs Singer.

HOE DRUK HET WAS

In de afgelopen week maakten 623 personen gebruik van het zwembad.

OVER WERKTIJDEN TER JUSTITIE GRIFFIE.

De Griffier bij het Hof van Justitie is practisch het gehele jaar 1948, in verband met het feit dat hij als ambtenaar ter beschikking van de Minister voor Overzeese Rijksdelen was gesteld aan de griffiedienst onttrokken geweest.

Het op non-activiteit-stellen van ambtenaren teneinde hen met andere functies te belasten, is niet altijd te voorkomen, aangezien het in de practijk gebleken is, dat het niet mogelijk is steeds de geschikte personen te vinden *buiten* het ambtenarencorps. De veronderstelling als zoude de afwezigheid van twee topkrachten bij de griffie gedurende geruime tijd kennelijk niet merkbaar zijn, is niet juist. Het is duidelijk, dat, indien op bepaalde ambtenaren een beroep gedaan wordt voor nevenfuncties of in geval van verloven de betreffende diensten zich uiteraard moeten behelpen, zoals in het onderhavige geval. Niet kan worden toegegeven, dat het feit, dat op St. Maarten een commies dienstdoend griffier is, op een onjuiste personeelsbezetting zou wijzen. De betreffende functionaris is niet uitsluitend griffier, doch tevens aangewezen als ambtenaar door wie het notarisambt op St. Maarten wordt uitgeoefend. Voorts is hij voorzover zijn vorengenoemde werkzaamheden zulks toelaten, ter beschikking van de Gezaghebber. (M.v.A.)

(Het antwoord kan ons niet bevredigen. — Red).

SCHEEPVAARTBERICHTEN

20 Maart.

Prins Willem IV naar Barranquilla; *Waal* naar Aruba; *Blue Ocean* naar Santa Martha; *Holberg* van Pto. Cabeza; *Suyvesant* naar La Guaira; *Gilbert Jr.* van Ciudad Trujillo; *Cloi* naar Bonaire.

HOE WARM HET WAS

De max. temp. van gisteren was 29.7° C (85.5° F), terwijl de min. temp. 24° C (75.2° F) bedroeg.

UIT HET DAGBOEK DER VERKEERSPOLITIE

Op de Schottegatweg West, ter hoogte van Heintje Kool reed de bestuurder van een personenauto tegen de achterzijde van een busje toen deze stopte. De bestuurder zag dat te laat. De schade bedroeg fl. 300.—.

In de Jan Otsenstraat reed een truck tegen een lichtmast aan die afbrak. Bij nader onderzoek bleek dat de lichtmast al aardig doorgeroest was.

Voorts werden er nog 5 chauffeurs wegens verschillende verkeersovertredingen bekeurd.

OOK POLITIE HEEFT RUIMTE TEKORT

Het kantoor van de havenpolitie was gevestigd in de bovenverdieping van het perceel Handelskade 17a, hetwelk wegens bouwvalligheid moest worden afgebroken. Thans is dit kantoor noodgedwongen tijdelijk gehuisvest in de Politiewacht op het Brionplein, welke zich geenszins leent om aan de 100 à 200 personen, die dagelijks bij de havenpolitie moeten zijn, een behoorlijke bediening te geven.

Voorts bestaat op het Hoofdbureau van Politie een ernstig gebrek aan kantoorruimte. Het ligt in de bedoeling in het begin van 1950 de Vreemdelingendienst van het Hoofdbureau in een te huren verdieping van het thans in aanbouw zijnde perceel Handelskade 22 onder te brengen terzaken met de Havenpolitie. Hiermede wordt tevens tegemoet gekomen aan een lang gekoesterde wens van de bevolking het kantoor van de Vreemdelingendienst buiten het Hoofdbureau van Politie te vestigen.

De huur van laatstgenoemde verdieping zal f. 500,— per maand bedragen. Na het in huur nemen van bovenbedoeld perceel zal, ten behoeve van de politie geen enkel ander gebouw in huur blijven. (M.v.A.).

NAAMSVERANDERING TELEGRAAFKANTOREN IN INDONESIE.

Het Hoofd van de Landsradiodienst deelt aan belanghebbenden mede, dat de namen van de navolgende kantoren in Indonesië, officieel als volgt zijn gewijzigd:

Bataviacentrum in Djakarta; Batavia in Djakartakota; Buitenzorg in Bogor; Meester Cornelis in Djatinegara.

Het publiek wordt verzocht bij verzending van een telegram naar Indonesië in het adres de nieuwe namen der telegraafkantoren te willen gebruiken, in plaats van de vervallen oude benamingen.

MARTIJN LOST KOFFIESCHAARSTE OP

Wij willen onze lezers wijzen op de unieke gelegenheid, die *de fa. E. en G. Martijn* heeft weten te openen en waarbij het mogelijk is koffie te verzenden naar Nederland.

De koffie wordt rechtstreeks via de fabriek aan Uw familie, vrienden en bekenden afgeleverd, zodat kostbare en vaak hoge invoerrechten niet worden geheven. De bestelling loopt dus rechtstreeks van fabriek naar consument.

Voor de komende feest (Paas) dagen zullen wij degenen, die ons zo nauw aan het hart liggen en die hun dagelijkse „troost" in de vorm van een geurig kop koffie moeten missen wegens door deviezen heersende koffieschaarste, kunnen verrassen met echte koffie.

Want koffie is de aroma van het leven. Voor verdere bijzonderheden mogen wij verwijzen naar de advertentie elders in dit blad.

Wereld nieuws

DUITSE OORLOGSINVALIEDEN RAAKTEN SLAAGS MET POLITIE

Wiesbaden. — Zondag is hier een gevecht geleverd tussen 200 Duitse oorlogsinvaliden en de politie. De ex-soldaten marcheerden zwijgend door de straten uit protest tegen de lage pensioenen. Zij grepen hun krukken om zich te weer te stellen, toen de politie hen uiteen wilde drijven. Ofschoon het tot gevechten kwam, zijn geen slachtoffers gemeld. Het hoofd van de politie te Wiesbaden verklaarde het incidente ernstig op te vatten en laakte het optreden van de politie en beloofde een onderzoek naar de houding van de betrokken politie-officieren.

Steunt het goede doel en koopt een kal

Wij willen nog even nader terugkomen op de Kalenderactie, die gevoerd zal worden in de Antillen, een en ander ten bate van de „Pro Juventute."

Onze lezers zijn wij een verklaring schuldig nopens doel en werkwijze van de Stichting „Pro Juventute".

In het kort kan gezegd worden, aldus verklaarde ons mr. B. Immerzeel, een man, die in Nederland zijn sporen verdiend heeft met betrekking tot dit sociaal werk, dat „Pro Juventute" uitgegroeid is tot een lichaam, die zich de zorgen van de jeugd, die in nood verkeert, aantrekt.

Naast het patronage systeem, d.w.z. de ouders met adviezen terzijde staan, kent men in Nederland nog het onderbrengen van de jeugd in andere gezinnen. Want al te vaak is gebleken, dat jeugdige personen, die thuis in een verkeerd milieu opgroeien, de zwakkere broeders worden en het voorbarig en verkeer zou zijn om te spreken van „misdadige neigingen."

De practijk heeft uiteindelijk er toe geleid, dat ook de kinderrechter zijn intrede in de rechtspraak heeft gedaan. En deze nu wordt in zijn moeilijke taak bijgestaan door tal van ambtenaren, die de kinderrechter een staalkaart verschaft van het kind. De rechter kan uit die staalkaart als het ware lezen in welk milieu dit kind is opgegroeid, welke conflicten thuis dit kind van de ouders hebben doen vervreemden.

En zo kan de kinder straks weten, welke ma len het best getroffen worden om jeugdige d ten te vrijwaren voor v straffen.

Dit werk van „Pro Juv wordt grotendeels gesub door het Rijk, maar er steeds werk van „Pro tute" heeft de bijzonder en waardering van het klijk gezin. Om de noden nigen zijn er Prinsessen ders in de handel gebra door een verzoek van Prins Bernhard hebben Curaçaoenaars met een warm kloppend hart zich verklaard zich over deze interesseren.

Alle boekhandels, mevr. S luitenant Beaujon en C kel van de padvinderij, mesafdeling van de T colonne van het Roode Rotary Anns en de CPIM hun medewerking verlen

En nu weten wij wel d Maart is en dat wij dus delijk kunnen beginne twee maandbladen af te ren, doch dit is van mind lang.

Primair is het steunen goede doel, secundair al dere.

Buitendien, de twaalf sieve en werkelijk artisti to's van onze vier prin zijn werkelijk het in waard. Dez kalender mag in niet één huisgezin ont Daarom, koopt zo'n ka en steunt het goede doel.

BRAILLE-CONFERENTIE IN PARIJS

Parijs. — Maandag is te Parijs een negen-daagse braille-conferentie begonnen, waarop 21 gedelegeerden zullen trachten één enkel braille-schrijfsysteem voor alle zeven millioen blinden in de wereld uit te werken.

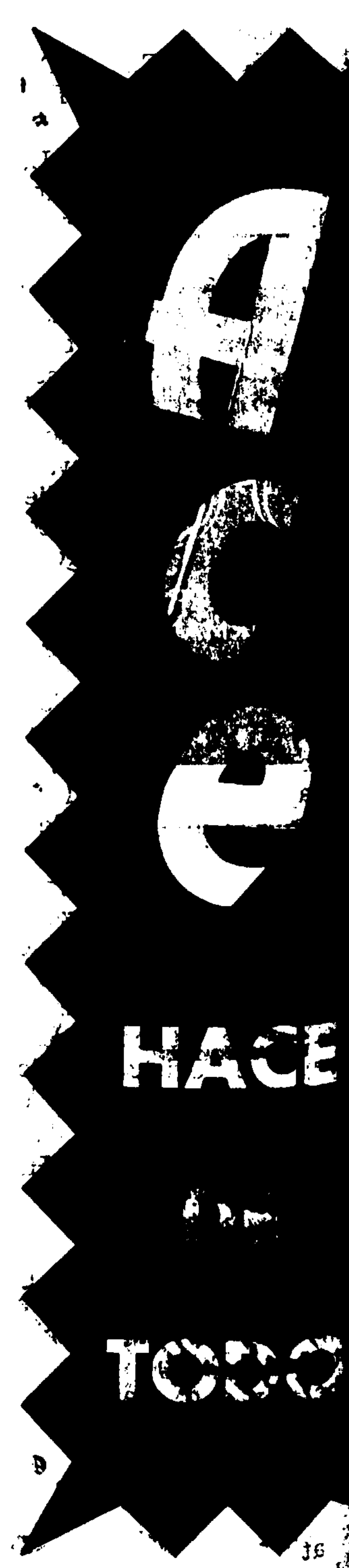
DE JAARBEURS TE KEULEN

Keulen — Op de jaarbeurs te Keulen, die j.l. Dinsdag is geëindigd, hebben Nederlandse exporteurs ter waarde van ongeveer 4 millioen gld. aan bestellingen ontvangen. Deze bestellingen betroffen grotendeels de textielindustrie, waartoe meer dan de helft van de 40 Nederlandse exposanten behoorde.

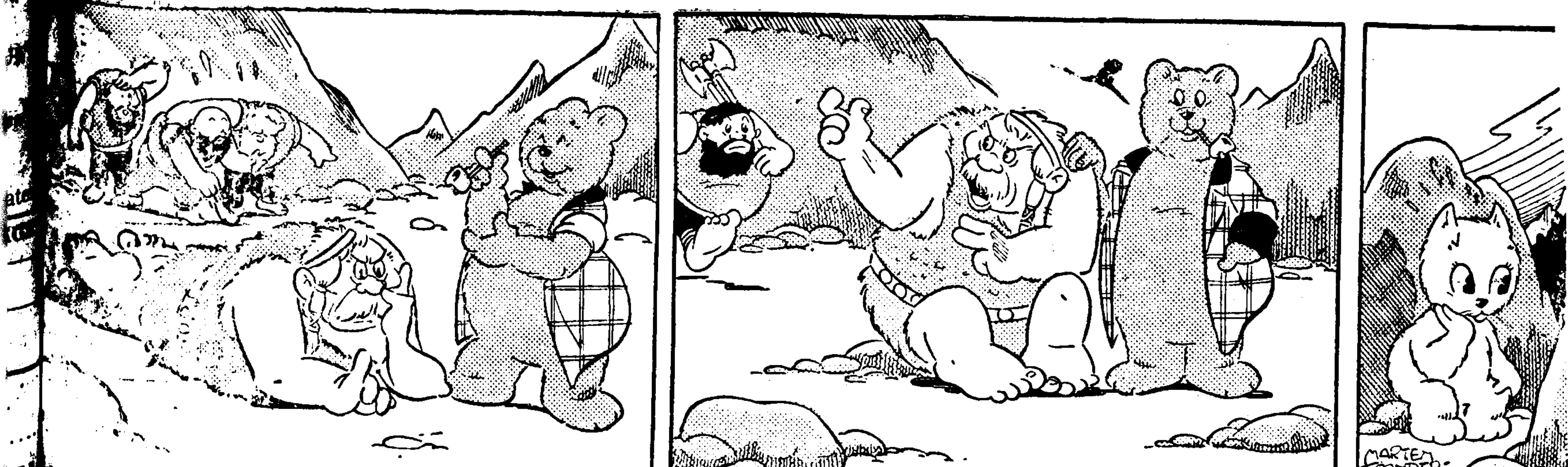
De resultaten van de jaarbeurs te Leipzig zijn beter uitgevallen dan men aanvankelijk had verwacht. De Nederlandse aankopen van machineriën voor de grafische industrie, glazen aardewerk, speelgoederen, muziekinstrumenten en galanterieën zullen de handelsbalans tussen Nederland en Oost-Duitsland, die sinds enige tijd sterk in het voordeel van Nederland overslaag, in evenwicht brengen. Volgens officiële uitlatingen van de organisatoren van de Leipziger jaarbeurs, was Nederland een van de voornaamste kopers van West-Europa. Na de Sovjet Unie, Polen en Hongarije, stond Nederland als vierde op de lijst.

DOLLARS VOOR EEN REGENMAKER.

New York — Het stadsbestuur van New York heeft 50.000 dollar uitgeloofd voor de meteoroloog, die regen kan maken door ijs op wolken uit te strooien.

587 Tom Poes en de Bergmensen

...oofdman Bomdrom maakte een enorme smak, en hij bleef een ...sje liggen, om op adem te komen. „Ziehier!" zei heer Bommel, ... komt er van, jonge vriend! Je denkt zeker sterker te zijn dan ... Bommel van Bommelsteijn! Ha! Laat me niet lachen! Maar ...neer je wilt mag je er nu wel mee uitscheiden. Wat mij be-... wil ik je nu wel laten gaan, dan kan ik ineens hoofdman ...den ......"

„...mm!" zei Bomdrom, die langzaam overeind krabbelde.

„Hwgggg! Niks! Wij vechten doorrrr. Waarrr zijn die bijlen! Wij gaan bijlen gooien en kijken wie dat het verrrste kan! Kom mee!!"

Tom Poes had een zucht van verlichting geslaakt, toen heer Bommel het touwtrekken had gewonnen, maar toen hij hoorde, dat Bomdrom verder wilde gaan ging hij moedeloos op een steen zitten. „Oef!" zuchtte hij, „nu loopt het mis, want aan de zon te zien, zijn de 24 uren vast al om ...."

ARUBA

ARUBA ALS MARINE EILAND

...is wellicht nog niet in de ...denis van Aruba voorge-... dat er iedere week een ...bodem in de haven ... Zaterdagmorgen zagen ...kruiser „van Heemskerk" ...en van Oranjestad bin-...en.

...was het tweede bezoek ...uba.

...dagavond was er een bal ...e officieren in de Eagle-...erwijl de POVA, die er ...ditie van schijnt te willen ... de Janties een gezellige ...in hun cantine aanboden, ...et zeer gezellig was. Ten-...te horen naar de gelui-... wij in de omgeving van ...iewacht te Oranjestad tot ... de avond hoorden.

...dagmiddag speelde een ...-team tegen de onder-...en en manschappen een ...e voetbal.

... „International Seamen's ... organiseerde een film-... voor een 200 Jantjes, ...waarbij de film „Jamaica Inn" ...vertoond werd.

... Zondagsmorgens organi-... het „Seamens Home" een ...rit over Aruba, waarbij op ...c gezwommen werd en de ...or van Noord, de Zeereer-...de Heer van de Weerelt, ...picknic aanbood. Tegen 4 ...es middags speelde men de ...chewedstrijd tegen de ...acht.

...dagavond bood het R. K. ...-Tehuis een filmavond ...waarbij vertoond werd ...ing ...dy".

...agavond spraken wij eni-...ieren en manschappen en allen verklaarden blij te zijn in de gelegenheid te zijn geweest Aruba weer eens te bezoeken. Aruba, zo zeide men, is het eiland van de Marine, waar wij steeds best zijn ontvangen en waar de mensen zeer gastvrij zijn. Zij verzochten ons een ieder te danken voor de geweldige ontvangst en wij brengen deze dank gaarne over aan onze Gezaghebber a.i. die met zijn medewerkers weer een heleboel te organiseren hadden.

Wij brengen dank aan alle clubs, kortom aan allen, die er toe hebben medegewerkt deze dagen voor de „van Heemskerk" onvergetelijke dagen te maken. En tot slot hopen wij dat als een waardig slotstuk aan deze bezoeken, Hr. Ms. Karel Doorman, ook nog eens naar Aruba zal komen.

Actie voor kankerbestrijding

In de laatste week van April zal wederom een actie op touw worden gezet ter verkrijging van gelden voor het Prinses Wilhelmina Fonds, dat, zoals men weet, zijn krachten wijdt aan de kankerbestrijding in de Nederlandse Antillen.

In de Nederlandse Antillen werd met de kankerbehandeling in Augustus 1949 begonnen. De kosten van de behandeling voor onvermogende patiënten geschiedt door bemiddeling van het Gouvernement. De onvermogenden dienen zich met een schriftelijke verklaring van hun huisarts of specialist te wenden tot de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst, die voor het betreffende geval machtiging verleent voor de bestraling.

Minvermogende patiënten, dus zij, die niet in aanmerking komen voor gouvernementssteun en zelf niet voldoende middelen hebben, kunnen ook geholpen worden. Zij kunnen zich schriftelijk wenden tot het bestuur van het Prinses Wilhelmina Fonds ter verkrijging van een tegemoetkoming in de kosten van bestraling. Het adres is: Mevr. L. M. A. Arends-Savelkoul, Bargestraat 53 te Willemstad, secretaresse van het Prinses Wilhelmina Fonds.

Vanaf 15 Augustus tot 31 December 1949 werden 20 patiënten behandeld, waarvan 10 met Gouvernementssteun. Naar wij van de Gezondheidsdienst vernemen werd tegenover dit getal van 20 in 1949, in een gelijke periode in 1948 slechts één patiënt geholpen. Dit betekent dus dat de overige gevallen onbehandeld bleven. Het werk verdient dus ook ons aller onbeperkte belangstelling en steun.

KRIJGT GEZAGHEBBER ADVISERENDE BESTUURSRAAD?

In de Nota n.a.v. het Eindverslag op de begroting 1949 gaf het bestuur als zijn oordeel te kennen, dat de vraag, of het geen aanbeveling verdiende wederom tot het houden van verkiezingen van landraden over te gaan, (althans voor Aruba) ontkennend moest worden beantwoord en dat om verschillende redenen eerder aanleiding tot opheffing van de Politieraden zou kunnen worden geacht aanwezig te zijn. Hij voegde daaraan toe, dat hij, wordt tot opheffing overgegaan, erzich op wilde beraden in hoeverre het dan aanbeveling zou kunnen verdienen in afwachting van de bestuurshervorming de Gezaghebber een adviserende „bestuursraad" toe te voegen.

Bij de openbare behandeling van voormelde begroting kwam dit onderwerp niet meer ter sprake. Ondergetekende is thans voornemens ter beëindiging van de huidige onregelmatige toestand, de Staten op korte termijn een ontwerp landsverordening aan te bieden, strekkende tot opheffing van de functie van Landraad en dientengevolge van de Politieraad op Aruba en tot instelling van een adviserend orgaan als bedoeld.

De vraag, of het wel juist is, dat iemand zowel lid van de Raad van Politie als lid van het C.A.B. is, wordt ontkennend beantwoord; hoewel toegegeven wordt dat de bestaande wettelijke regelingen zich hiertegen niet verzetten. (M.v.A.).

ATRACO WINT NA 3—0 ACHTERSTAND.

Zondagmorgen had op het Aruba Junioren terrein de base ball wedstrijd Atraco tegen Red Rock Cola plaats. Wie dacht, dat de Red Rock mannen zich met een 3—0 voorsprong in veilige haven konden wanen, is bedrogen uitgekomen. Wat niemand verwachtte, gebeurde en toen omstreeks 1.30 uur in de middag het einde van de wedstrijd kwam, hadden de Atrocanen een 3—0 achterstand in een 4—3 overwinning weten om te zetten, waardoor de Pepsi Cola ploeg weer wat vaster op de bovenste plaats kwam te staan.

Bovenwinden

HUISKNECHT VERTEERDE 1000 DOLLAR

Het is een vreemd geval met de dollars van de familie V. Daar was de 39-jarige juffrouw H. werkster. De dochter des huizes kon zeer goed met deze werkster opschieten, kwam er meermalen aan huis. Maar bij de werkster thuis kwam ook een huisknecht, die J.D. heette. De dochter vertelde, dat de gehele familie zou emigreren naar St. Eustatius. Ze vertelde er gelijk bij, dat zij nog wel wat dollars of Curaçaos geld konden gebruiken. Intussen was bij de werkster ook een 42-jarige militair, A.A.K. uit Eindhoven, op de proppen gekomen. Waarschijnlijk alleen om het verhaal nog ingewikkelder te maken, want hij had feitelijk nergens mee te maken. D., de huisknecht wist een manier om aan dollars te komen. Dat kostte natuurlijk geld. Dochter dolblij, rende naar huis en keerde terug met een briefje van duizend. Huisknecht borg waardepapier zuinig weg en moet gedacht hebben: „Hier zit 't, hier blijft 't". Want er kwamen maar geen dollars. Wel trokken dochter, huisknecht, militair en werkster naar Rotterdam om „dollars te zoeken". Daar lag ook de schuit voor St. Eustatius. Plotseling grote schrik bij de dochter. De stoomfluit gilde en zij moest flink doorlopen om op tijd aan boord te zijn. Want met het „zoeken naar dollars" was zoveel tijd heengegaan, dat zij bijna nog te laat was. Huisknecht, werkster en militair stonden op de kade en wuifden om het hardst. Huisknecht riep nog daverend „vaarwel" met ene hand in de hoogte en andere hand op de borst, waar de portefeuille met de duizend gulden van de familie V. zat Huisknecht D. verteerde meer dan hij kon verdienen en dat bracht de politie er toe hem eens aan de tand te voelen. Toen kwam dit verhaal los.

In St. Eustatius zal de familie V. nu kunnen lezen, dat D. wegens verduistering is veroordeeld en de duizend gulden verdwenen zijn.

Wereldnieuws

'TOTALE DIPLOMATIE'.

Washington — In een toespraak tot een vergadering van leiders van Amerikaanse reclame-kantoren heeft Acheson het Amerikaanse volk aangespoord de regering te steunen in de uiterste inspanning om in de „totale diplomatie" „de Russische plannen voor een wereldoverheersing te verijdelen". „Alle afdelingen van de Amerikaanse regering moeten nauw samenwerken; de Verenigde Staten moeten elk Russisch opdringen, waar ter wereld ook, het hoofd bieden. De Amerikaanse buitenlandse politiek moet gericht zijn op het scheppen van economische, politieke sociale en psychologische voorwaarden, waardoor het vertrouwen in de democratische levenswijze wordt versterkt. In Indonesië pogen de Verenigde Staten b.v. de Indonesiërs duidelijk te maken, dat zij welwillend tegenover hun streven naar onafhankelijkheid staan". Hij voegde eraan toe dat „de Indonesiërs niet door de Nederlanders,de Russen of welk ander volk willen ook geregeerd worden. Wanneer de Amerikanen het saamhorigheidsgevoel tussen Indonesië en de Verenigde Staten wilden kweken moesten de Amerikanen onder de Indonesiërs leven en hun taal spreken, zowel letterlijk als figuurlijk. Indien de vrije landen één waren en vastbesloten zouden bruikbare overeenkomsten met de Russen tot stand kunnen komen. De Russen willen geen regeling van de bestaande kwesties, zolang zij menen. dat er nog uitbuitingsmogelijkheden inschuilen", aldus Acheson.

REPUBLIKEIN STASSEN WIL OOK VREDESCONFERENTIE.

Saint Louis — De vooraanstaande Amerikaanse republikein Harold Stassen heeft Donderdag in een redevoering te Saint Louis in Missouri verklaard, dat hij voorstander is van een vredesconferentie op het hoogste niveau met of zonder Rusland. De leiders van de beide Amerikaanse politieke partijen moeten er aan deelnemen. De besprekingen moeten op neutraal terrein gevoerd worden, bv. te Helsinki, Stockholm of Wenen, en het verloop moet wijd en zijd gepubliceerd worden.

Stassen is voorts van oordeel, dat president Truman zich moet verzekeren van de medewerking van oud-president Hoover en generaal Eisenhower, daar dit de positie van Amerika in wereldaangelegenheden zou versterken.

FRANS EPISCOPAAT WAARSCHUWT VOOR STAKINGEN.

Parijs — De kardinalen en aartsbisschoppen van Frankrijk hebben zich Donderdag gemengd in de stakingsgolf, die reeds twintig dagen Frankrijk overspoelt. In een verklaring waarschuwen zij, dat een „arbeidsconflict, dat alleen wordt opgelost door uitputting van de arbeiders, gevaarlijke gevoelens van wrok achterlaat, die de weg naar gewelddaden opent."

De verklaring besluit met een oproep om „zo spoedig mogelijk een einde te maken aan de stakingen, die ellende in de woningen van vele arbeiders veroorzaken en het economische leven van het land ernstig verstoren".

U.S.A. GAAT LUCHTSCHEPEN BOUWEN.

Washington — De Amerikaanse marine zal het Congres om gelden vragen voor de bouw van de vier grootste luchtschepen ter wereld. Zij worden 100 m. lang en zijn bestemd voor de strijd tegen onderzeeboten met snuiverinstallaties. De kosten bedragen ongeveer vier millioen dollar per stuk. De bouw van het eerste luchtschip is reeds het vorig jaar begonnen. De schepen zullen een maximum-snelheid van 125 km. per uur hebben.

URANIUM ONTDEKT IN DE U.S.A.

Washington — De jongste ontdekkingen van uranium in de Verenigde Staten versterken de positie van dit land, aldus menen deskundigen. In de staat Colorado is een zekere hoeveelheid uranium geproduceerd. Het aantal mijnen is er verdubbeld en het aantal arbeiders is viermaal zo groot als verleden jaar, zo deelde de commissie voor atoomenergie mede. De grootste hoop wordt gevestigd op de pas ontdekte lagen uranium en de zeldzame oxydan in de staat Wyoming. Deze zouden de rijkste lagen ter wereld zijn en volgens de geologen zouden die lagen zeer voordelig kunnen worden geëxploiteerd. De datum, waarop daarmede kan worden begonnen, is evenwel nog niet bekend gemaakt.

Te Washington onderhandelen Britse en Amerikaanse vertegenwoordigers thans met een Belgische missie over de Congolese productie van uranium. Ambtenaren van het Staatsdepartement verklaren, dat de tijdens de oorlog gesloten overeenkomst, waarbij Groot Britannië en de Verenigde Staten de gehele Congolese uranium-productie opkochten, nog van kracht is en dat de huidige onderhandelingen wellicht ten doel hebben de Belgen de gelegenheid te geven een hogere prijs voor hun uranium te bedingen. De toenemende productie in de Verenigde Staten en de mogelijke ontdekking van uranium-lagen in Zuid-Afrika maken het de Verenigde Staten evenwel mogelijk zich tegen Belgische voorstellen tot prijsverhoging te verzetten.

NIEUWE REGERINGSCOMMISSIES IN DE U.S.A.

New York. — De „New York Times" meldde uit Washington, dat president Truman een plan bestudeert om een regeringscommissie op „ministerieel niveau" in te stellen voor de buitenlandse economische politiek en daarmede parallel een commissie van vooraanstaande particulieren. Het blad zegt, dat het ministerie van buitenlandse zaken en de E.C.A. gunstig tegenover het voorstel staan. De commissies zouden moeten trachten een samenhang tot stand te brengen tussen de binnen- en buitenlandse economische programma's, daarbij rekening houdend met factoren als de binnenlandse subsidiëring van de landbouw en de tarieven. Het blad voegt daar nog aan toe, dat men in kringen van het ministerie van buitenlandse zaken en van de E.C.A. van mening is, dat beide commissies zich zouden moeten concentreren op het vraagstuk van het dollartekort.

De situatie in Indonesie is niet optimistisch, aldus Suurhoff

's-Gravenhage — „In het algemeen gesproken kan ik over de ontwikkeling van de situatie in Indonesië niet optimistisch zijn. Tot dusverre is er alleen maar sprake van een sociale achteruitgang. Het land heeft groot gebrek aan mensen met een „economische knobbel", aldus de heer J. G. Suurhoff, die gedurende 7 weken op een goodwill mission voor het NVV Indonesië heeft bereisd, bij zijn terugkeer op Schiphol. „Niet de mensen op het eerste plan maar vooral zij, die op het 2e plan staan, niet de ministers dus, maar de hoge ambtenaren dringen er sterk op aan de Nederlanders op een zijspoor te leiden. Dit zal vooral voor het bedrijfsleven funest blijken. Vooral noodzakelijk om de jonge staat op de been te helpen, was uitbreiding van het Westerse bedrijfsleven. Het tegendeel is gebeurd. Straks zal zonder twijfel wel het schip keren. Wanneer eenmaal de vloedgolf van het anti-Nederlands gevoel tot rust zal zijn gekomen, zal blijken hoe noodzakelijk het is bekwame buitenlanders te vinden, die wel over die economische knobbel beschikken. Het is te hopen, dat wij hier in Nederland tegen die tijd (Suurhoff schat deze periode op 2 tot 3 jaar) gereed staan om met bekwame krachten en jonge mensen, die beschikken over goede kennis van het land en de bahasa Indonesia en die bereid zijn hun lot aan dat van het land te binden, dus die bereid zijn de Indonesische nationaliteit aan te nemen. Zij zullen dan een goede kans maken".

Suurhoff zag echter ook de mogelijkheid dat anti-Westerse elementen in Indonesië de overhand zouden krijgen en dat dat land zich geheel van het Westen zou afkeren, in welk geval Indonesië als exportland van producten waaraan de wereldmarkt behoefte heeft, verloren zal zijn. Sjahrir heeft Suurhoff enkele malen gesproken. Van hem zeide hij, dat hij tot de oppositie behoort, doch onder de huidige moeilijke omstandigheden geen felle oppositie wenst te voeren. Sjahrir houdt zich volgens Suurhoff thans bezig met de opleiding van een „middenkader".

Het doel van zijn reis was deze keer contact te leggen met de vakbewegingen en indien gewenst deze van advies te dienen. „Ik heb gezorgd aldus Suurhoff, om niet te schoolmeesteren. Het wantrouwen tegen iedere Nederlander is groot en zodra men het gevoel zou krijgen „hij wil ons iets opdringen" is de zaak verloren. Indonesië is thans een vrij land, dat zich door niemand en zeker niet door de Nederlanders iets laat opdringen". De situatie op het gebied van de vakbeweging, noemde Suurhoff „uiterst verwarrend". De overkoepelende organisatie, SOBSI, is vooral na de gebeurtenissen van Madiun ten onder gegaan en op dit ogenblik is de vakbeweging in Indonesië totaal versplinterd. In vele opzichten is volgens Suurhoff de situatie te vergelijken met die in Nederland, 80 jaar geleden. Suurhoff betoogde voorts dat de vakbeweging slechts een rol speelt in de grote steden en bevolkingscentra waar Westerse bedrijven zijn. Het grootste gedeelte der Indonesische bevolking, (nl. de landbouwende bevolking) heeft met de vakbeweging niets van doen. In deze groepen spelen volgens Suurhoff nadat, godsdienst en traditie nog zo'n grote rol, dat het Westerse leven en de Westerse organisatievormen er misschien wel nooit vat op zullen krijgen. De vakbeweging in Indonesië is inhaerent aan het Westerse bedrijfsleven. Daarom ook mag men er Westerse normen niet in betrekken. Suurhoff wees voorts op het analfabetisme bij de arbeidersbevolking. „Daarom is het de allereerste zaak, dat de algemene ontwikkeling der arbeidersbevolking algemeen wordt beseft. Er wordt dan ook gedaan wat, gezien de uiterst gebrekkige hulpmiddelen op dit gebied, mogelijk is".

SURINAME

DE ZAAK KARAMAT ALI.

Het Hof van Justitie wees vonnis in de strafzaak tegen de heer Asgar Karamat Ali. Hierin werd vermeld, dat het onderzoek van deze zaak in beide instanties niet volledig was geweest.

Bepaald werd dat de heer Jozef Karamat Ali, alsnog als getuige zal worden gehoord op 29 Maart a.s.

Bekendmaking.

De Hoofdcommissaris van Politie maakt bekend, dat op Woensdag 22 Maart a.s. op Curaçao zal worden aangevangen met de controle op de motorrijtuig– rijwiel en motorbootbelasting.

De Hoofdcommissaris van Politie,
E. L. VENEMA.

Antilliaans Studentenleven in 1949

Op een vergadering die omstreeks half Februari te Amsterdam werd gehouden werd het nieuwe bestuur van de afdeling Amsterdam van de Vereniging van studerenden uit de Ned. Antillen, tevens voorlopig bestuur van de landelijke Vereniging, geïnstalleerd.

Dit bestuur is als volgt samengesteld:

C. I. Plantz, voorzitter; S.G.M. Rozendal, secretaris en M. L. Petit, penningmeester.

Het Secretariaat is gevestigd in Maasstraat 76 bel. Amsterdam-Zuid.

Bij deze gelegenheid gaf de aftredende secretaris, de heer H. Dennert, een verslag van de werkzaamheden van het oude bestuur en de activiteiten in en van de Vereniging, waaraan wij het volgende ontlenen:

Het is de goede gewoonte van elke vereniging om aan het einde van elk verenigingsjaar een jaarverslag te laten voorlezen door de secretaris. Ook in onze vereniging is dat zo, maar dat op een andere leest geschoeid. Wij hebben nooit een officieel stuk uitgegeven, waarin nauwkeurig alle gebeurtenissen van het afgelopen jaar zijn opgetekend, maar wij hebben het jaarverslag meer beschouwd als een globale samenvatting van het afgelopen jaar, gegoten in soort langere of kortere rede van de secretaris tot de leden.

Onze vereniging bestaat op dit ogenblik drie jaar en met rasse schreden gaan wij het eerste lustrum tegemoet.

Het afgelopen verenigingsjaar is een druk en vruchtbaar jaar geweest, al lijkt dat misschien op het eerste gezicht niet zo. Natuurlijk ging niet altijd alles naar wens en kon men op sommige punten meer activiteit van bestuur en leden verwachten, maar niets en niemand leeft steeds in hoog-conjunctuur, zo ook niet onze vereniging.

Er werden in dit jaar verschillende contacten gelegd. In de eerste plaats wel met de Surinaamse Studenten Vereniging. Op een uitnodiging hunnerzijds is het bestuur naar Noordwijk geweest, waar deze vereniging een congres organiseerde. Hier werden de eerste banden gelegd en daarna hebben wij steeds mogen ondervinden dat deze banden hecht waren; hiervan getuigen wel de vele uitnodigingen, die wij steeds van hen hebben mogen ontvangen voor feesten en lezingen. Wij hopen, dat dit het komende jaar zo zal blijven en dat dan ook van onze kant een uitnodiging voor de een of ander genoemde Vereniging kan bereiken, want, de liefde kan niet steeds van een kant komen. En het samenwerken met onze rijksgenoten in de West is van het allergrootste belang voor nu en voor de toekomst.

Een andere organisatie, waarmee wij in contact getreden zijn, is de „STICHTING CULTUREEL CONTACT". Dat dit nog niet zo hecht is komt, omdat het pas kort geleden gelegd is. Maar op uitnodiging van deze stichting hebben reeds enkele van onze leden, waaronder de voorzitter, een driestedentoer gemaakt, hetwelk erg in de smaak gevallen is.

Ook van de Vereniging A.R.K. S.M.A., een onderafdeling van „SANCTUS THOMAS AQUINAS" mochten wij vaak uitnodigingen ontvangen, maar helaas hebben hier noch bestuur, noch leden enige activiteit en enthousiasme getoond.

Evenals vorig jaar, waren wij bij verschillende officiele gelegenheden vertegenwoordigd. Zo was het bestuur aanwezig op de receptie, gegeven door de vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen alhier ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. de Koningin en bij de eerste steenlegging van het studentensanatorium te Laren. Deze activiteiten naar buiten toe, hoewel slechts representatief, waren dit jaar niet zo talrijk als in het vorige, doch toch kunnen wij ons beroemen de officiele bijeenkomst belegd te hebben ter gelegenheid van de installatie van de nieuwe Staten der Nederlandse Antillen, dit maal in zijn geheel gekozen door de bevolking.

Voor de microfoon van Radio Nederland hebben onze leden ook dit jaar de Antilianen op de hoogte gehouden van ons leven en streven hier in Nederland. Hoewel hierbij net als het vorige jaar steeds enzelfde kern van leden op de voorgrond trad, kunnen wij toch met vreugde constateren, dat deze kern gegroeid is en wij hopen dat deze groei mag blijven toenemen. Ook over de binnenlandse omroep hebben wij onze stem laten horen in samenwerking met „Het Rijk Overzee", maar deze activiteit is de laatste tijd wat geluwd.

Voor het volgende bestuur ligt de taak weggelegd om te proberen deze uitzendingen in het komende jaar te hervatten.

De statutencommissie, heeft haar taak beëindigd en de statuten zijn door de landelijke vereniging reeds aangenomen. Zij moet deze statuten nog slechts in hun uiteindelijke vorm gieten en dan zal haar taak volbracht zijn. In de vorige vergadering is een commissie ter bestudering van het beurzenstelsel benoemd en ook deze commissie is reeds aan de slag gegaan en vol spanning wachten wij de vruchten van haar arbeid af.

Het bestuur heeft ook het initiatief genomen om een nieuw soort lezingen te organiseren, zoals die van Pater Möhlmann er een was. Deze lezing werd in een aparte, daartoe belegde bijeenkomst, gehouden. Wij hopen, dat dit ook voortgezet mag worden, daar aan zo'n lezing dan niet het strenge en zakelijke van een officiele vergadering voorafgaat en de stemming dus anders is. Helaas moet opgemerkt worden, dat het komen van onze leden naar de vergaderingen, niet zó was als vorig jaar. Er is een kern, die steeds weer blijk geeft van haar belangstelling en deze kern is nogal groot, maar voor een goede samenwerking is het toch noodzakelijk, dat iedereen komt.

De „landelijke" is wat steviger op poten gezet. De statuten zijn aangenomen en in Tilburg is officieel een onderafdeling in het leven geroepen. De belangstelling voor de landelijke is nooit erg groot geweest maar dit werk moet toch voortgezet worden, want in deze overkoepelende Vereniging juist moeten de banden gelegd worden voor de toekomst, de banden die wij in de afdeling Amsterdam reeds duidelijk kunnen zien.

Bekendmaking.

In de nacht van 21 op 22 Maart 1950 zal de Koningin Emmabrug vanaf 0000 uur tot omstreeks 0300 uur wegens reparatie voor het landverkeer gesloten zijn.

De Havenmeester.

NEDERLAND

PRINS BERNHARD BIJ DE MINISTERRAAD

's-Gravenhage. — Prins Bernhard woonde gisteren de wekelijkse kabinetszitting bij om verslag uit te brengen over zijn reis. Minister-president Drees sprak zijn dank uit namens het Nederlandse volk voor zijn bereidheid deze vermoeiende, maar belangrijke reis te ondernemen.

DE MARINE IN INDONESIE.

's-Gravenhage — De marinevoorlichtingsdienst maakt bekend:

In verband met onze verplichtingen inzake de Westerse Unie moet, hoewel de koninklijke marine ten behoeve van de RIS nog altijd in de Indonesische wateren een taak heeft te vervullen, een deel van het in Indonesië dienst doende marinepersoneel naar Nederland vertrekken. Uiteindelijk moet de totale personeelssterkte van de kon. marine in Indonesië en op Nieuw-Guinea met inbegrip van de aldaar dienende mariniers worden teruggebracht tot 4.700 man. Daar deze inkrimping ingrijpende veranderingen zal teweeg brengen en om deze maatregel zo efficient mogelijk uit te voeren, heeft de vlagofficier van de kon. marine in Indonesië een doelmatigheidscommissie samengesteld, bestaande uit kapitein-luitenant-ter-zee G. B. M. van Erkel, voorzitter, kapitein-luitenant ter zee vlieger A. W. Wilholt, lid, en de luitenant-ter-zee der 1e kl. W. A. de Looze, secretaris.

COCHRAN BIJ SUKARNO.

Djakarta — De heer Cochran heeft Woensdag een bezoek aan president Sukarno gebracht. In welingelichte kringen gelooft men dat er van gedachten is gewisseld over problemen betreffende de diplomatieke betrekkingen tussen Indonesië en Rusland.

Uit politieke bron verneemt Aneta dat naar het inzicht van deze er besprekingen zullen worden gehouden alvorens tussen Indonesië en de Sovjet Unie diplomatieke vertegenwoordigers worden uitgewisseld, hetgeen niet het geval is geweest met andere landen, waarmee diplomatieke vertegenwoordigers werden uitgewisseld, aangezien de erkenning door Rusland zeer onverwacht is afgekomen. In deze kringen wees men er op dat de Sovjet Unie tegen het bevel tot staken van het vuren heeft gestemd en nimmer Sukarno noch Hatta als Indonesische leiders heeft erkend. Een en ander moet worden besproken tussen de Russische autoriteiten en de onder leiding van mr. Palar staande delegatie. Bovendien betekent deze erkenning door Rusland niet dat de weg van de R.I.S. naar de Ver. Naties helemaal is geëffend, aldus deze kringen, die hieraan toevoegden dat het Indonesische lidmaatschap van de Ver. Naties evenzeer te Moskou zal worden besproken.

Van de Boekenplank

WAAROM GELOOF IK?

J. Parmentier. „Waarom geloof ik?" Handboek voor apologetica, uitg. 't Gooi Antwerpen. H. Nelissen-Bilthoven.

Dit handboek voor apologie wil geen gewoon handboek zijn. Het wil geen gewoon nieuw handboek zijn in die lange rij, die wij kennen in de christelijk litteratuur. Het wil veel meer een zeer persoonlijk boek zijn, het huldigt „een personalistische opvatting."

De opzet van dit boek is meer voor de katholiek een redelijke verantwoording te geven, waarom hij gelooft en waarom hij dit gelooft, dan wel, dat het zich went tot mensen, die zeggen, geen geloof meer te hebben. Het geeft veel positief materiaal en dat is goed voor mensen als wij, die leven in een positieve tijd. Het geeft leesstukken van beroemde auteurs en daarbij was de auteur heel gelukkig in zijn keuze.

Het is voor ons echter vreemd, dat de schrijver nieuwe wijsgerige begrippen gaat invoeren. Hij gaat nl. in zijn boek uit van voorwetenschappelijke zekerheden. De bedoeling daarvan is wel duidelijk. Hij wil laten zien, dat wij soms iets als zeker aannemen, zonder dat wij deze zekerheid kunnen verantwoorden door onmiddellijk parate wetenschappelijke kennis. Doch deze weg lijkt ons gevaarlijk, vooral als wij zien wat hij allemaal als voorwetenschappelijk zeker aanneemt. Immers dat kan ook uit geloofszekerheid stammen en daarom temeer vinden wij het vreemd, dat dit personalistisch boek, de behandeling van wat geloof is opschort tot het laatste hoofdstuk. Logischer leek ons daar mee te beginnen, vooral daar het boek zich primair op de gelovige instelt. Het boek is te meer een bewijs, dat de apologie een levend vak is, dat verandert naar de stromingen des tijds, waarin steeds weer nieuwe moeilijkheden naar boven komen. De kerk, vaart door en alle ketterijen verdwijnen. De schrijver wil speciaal de waarde van de openbaring aan de Joden benadrukken. Als grondslag voor de openbaring in de „volheid der tijden." Sommige hoofdstukken zijn wat mager, met veel brio kon de verheven taak van de kerk, t.o.z. van de reinheid van zeden bejubeld worden. Luther bracht de echtscheiding terug, doch de kerk bleef pal staan, beschermde het huwelijk en Paus Pius XI is in zijn encycliek over het huwe[lijk] een beeld, hoe ongerept de k[erk] de ideeën des tijds schift[end] vasthoudt aan de openbaring.

Het boek brengt diepe be[zin]ning over de vraag „Waar[om] ben ik op aarde", en dat is [een] enorme verdienste. Dat dit [niet] het eerste boek zou zijn, dat [een] nieuwe methode wil geven [voor] apologie, zoals een recens[ent] schreef, menen wij te betwi[jfe]len. Het is een van de poging[en] waarvan Prof. Pauwels onla[ngs] schreef, in zijn „Apologe[tisch] handboek, dat de eindphase [er] van nog niet gevonden is.

De apologie is in beweg[ing] doch het definitieve nieu[we] schema voor de handboeken [van] onze tijd is nog niet gevonden.

De Tijger

38.

„Zij haatten elkaar", zeide Brent. „Dubois gebruikte de Wreker als middel om ons van zijn eigen spoor af te brengen. Welnu, als diefje en diefjesmaat elkaar ontmoeten, krijgen eerlijke mensen wat hun toekomt."

De ambtenaar vertrok met het document, en Brent ging aan zijn zaken. De laatste tijd was zijn mening omtrent de Wreker grotendeels gewijzigd. Het was nu vast komen te staan, dat moord of persoonlijk winstbejag diens oogmerk niet was.

„Ik ben overtuigd, dat dat heerschap gelooft dat hij het goede nastreeft", merkte hij tegen Harmer op. „In bijna ieder geval waarin hij optreedt, vinden wij het onrechte aan de zijde van zijn slachtoffer."

„Larie!" schimpte Harmer. „Wat deed Swinton om de straf te verdienen die hij onderging?"

„Niets, van ons standpunt uit; maar voor iemand, die er allerlei zotte idealen op na houdt, kan het er anders uitzien. In een aantal gevallen waren zijn slachtoffers mannen van besliste baatzuchtigheid en oneerlijkheid."

„Ik moet waarlijk zeggen, dat die woorden vreemd klinken uit de mond van een politie-beambte", merkte Rose op. „De Wreker heeft de wet geschonden, en wij zullen geen steen op de andere laten om hem daarvoor te laten boeten."

„Dat hoop ik zeker", zeide Harmer. „Maar tot nog toe heeft de politie bitter weinig gedaan."

Brent haalde de schouders op, want de zaak maakte een zeer teer punt bij hem uit.

„De moeilijkheden zijn groter dan u zich kunt voorstellen," zeide hij. „De identificatie, bijvoorbeeld. Wie kan de Wreker identificeren?"

„Zij, die zo wreed door hem aangevallen zijn."

„Zou Swinton onderuit komen en zweren dat een bepaald man de Wreker was? De historie van dat masker klinkt melodramatisch, fantastisch, tot je van aangezicht tot aangezicht komt met de ingewikkeldheden, waartoe het leidt. Eenmaal dacht ik in het bezit te zijn van zijn vingerafdrukken, maar ze bleken die van een ander te zijn. Zelfs Blackham, zijn voornaamste handlanger, heeft nooit zijn ware gezicht gezien."

„Dat kan hij wel zeggen", zeide Harmer verachtelijk.

„Ik geloof hem. Er was een tijd, dat hij meende dat de Wreker hem verraden had. Toen zou hij hem op zijn beurt verraden hebben, als hij gekund had. Maar nu is gebleken dat hij zich vergist had. De Wreker heeft hem zelfs laten vrijspreken."

„Hoe dan?"

„Door dwang uit te oefenen op een zekere Jukes. Jukes werd gesteld voor de keuze om naar Frankrijk te gaan en bekentenis af te leggen omtrent een moord, die vroeger in Grenoble gepleegd werd, en aldus de onschuld van Blackham aan het licht te brengen, of op een zwaardere beschuldiging in zijn eigen land terecht te staan. Is dat geen fraai werk!"

Harmer gaf een smadelijk antwoord, en liep de kamer uit. Rose zat nog te mokken over haar jongste onderhoud met Reynolds, en was niet in een stemming om lief tegen Brent te zijn.

„Ik voel me vanmorgen niet zo lekker", zeide zij. „Heb je Harry onlangs nog gesproken?"

„In de laatste dagen niet."

„En heb je alle belangstelling in dat meisje verloren?"

„In Ann Blackham? Ja. We hebben ons in haar vergist. Zij kan ons niet van dienst zijn om bij de Wreker te komen. Zij weet van niets."

Rose lachte bitter. „Ik geloof, dat er zeer weinig is, dat ze niet weet. Het spreekt van zelf, dat ze jullie, mannen, in het ootje neemt. Daartoe zijn een paar zachte ogen en een onschuldig bakkesje voldoende. Zij legt het er op aan, dat Harry haar trouwen zal, en hij is stom genoeg om zich daartoe te laten overhalen."

„Noem je dat stom? Daarvan ben ik nog niet zo zeker, Rose. Hij zou een veel slechtere keuze kunnen doen."

Zij keek hem aan, als kon zij hem op de plek vermoorden, en hij zag hoe diep zijn opmerking haar gekrenkt had. Hij vatte de koe met prijzenswaardige stoutmoedigheid bij de horens.

„Jij denkt zelve veel aan Harry?"

Zij schrok, en haar wangen kleurden zich met een schuldbewust rood.

„Wat een vraag! Zijn wij niet altijd intieme vrienden geweest — jij, hij, en ik?"

„Ik had niet bepaald vriendschap op het oog. Waarom tegenover mij niet eerlijk gesproken?"

„Waar wou je eigenlijk op neerkomen?"

„Dat je....... dat je op Harry Reynolds verliefd bent."

„Malcolm, hoe durf je....!"

„O, het is duidelijk genoeg. Ik heb het al zo lang geweten. En het is even duidelijk, dat Harry dat gevoel niet beantwoordt. Hij kan er zelf niets aan doen, Rose. Jullie passen niet bij elkaar. Jij beziet de wereld met nuchtere ogen, en hij — hij is de geboren idealist. Als Harry zijn zin kreeg, zou hij de gehele wereld over nieuw scheppen. Maar jij — jij en ik zijn er min of meer mee voldaan zoals ze is. En, als dat zo is, waarom zouden wij — jij en ik, er niet het beste van maken wat er van te maken is?"

Het was een regelrecht huwelijksvoorstel, en niet het eerste. Maar tevens voelde Rose, dat dit het laatste was. Brent zag er ongewoon ernstig en zakelijk uit. Hij had gesproken als stelde hij een ultimatum, en het gaf haar heel wat te denken. Eén vergissing, en alles zou tot rook vervliegen.

„Mag ik je vanavond mijn antwoord geven, Malcolm?" vroeg zij.

„Ja. Ik ben na zessen vrij. Laten we samen gaan dineren en daarna een schouwburg bezoeken."

„Zij was zeer minzaam, maar stelde voor, dat hij met haar en haar vader zou komen eten, omdat Harmer het land had alleen te moeten dineren, en na het diner zou Swinton komen om zaken met hem te bespreken.

„Vader is geïnteresseerd bij zeep", liet zij volgen. „Sedert enige tijd is een nieuwe vennootschap hem een doorn in het vlees. En nu zijn hij en Swinton overeengekomen om dat concern op te kopen."

„Voor een prikje?"

„O, dat weet ik niet. Maar [illegible] ken er op, dat vader er een koo[p] aan zal hebben."

„Dat zal wel. Nu — tot ze[ven] uur dan."

Reynolds was in zijn atel[ier] alleen, en staarde door het v[en]ster naar de bestarde avond[he]mel. Ann had in de middag [een] brief uit Parijs ontvangen, en h[ad] hem die getoond. Er stond [we]nig meer in [illegible] haar niet al gezegd [illegible] Blackham [illegible] van een verre bloedverwant [een] aanbod [illegible] — op v[oor]waarde dat [illegible] naar [illegible] nada vertrok [illegible] werd een [illegible] scheiden [illegible] toegeze[gd] maar bovendien had hij zich v[oor]genomen [illegible] op eerlij[ke] wijze een bestaan te verwerv[en]. Was Ann bereid hem te ver[ge]zellen? Zo ja, dan moest ze h[et] onmiddellijk te [illegible] en v[er]volgens een paspoort aanvrage[n]. Hij gaf een adres op, waar zij zi[ch] bij hem kon voegen en zij zo[u]den zonder uitstel uit Cherbou[rg] vertrekken. Als hij haar spra[k] had hij haar een massa te ver[]tellen.